QURAN (FINNISH)

38 - SAAD (Saad:n suura)

1. Saad. Kautta Koraanin, ylevÃ¤n todistajan!

2. Totisesti epÃ¤uskoiset ovat omahyvÃ¤isiÃ¤ ja itsepintaisia!

3. Kuinka monta sukupolvea jo ennen heitÃ¤ Me hÃ¤vitimmekÃ¤Ã¤n! Mutta he parkuivat vasta kun pelastuksen aika jo oli ohi.

4. Nyt he taas kummeksuvat, ettÃ¤ varoittaja on heille tullut heidÃ¤n omasta keskuudestaan, ja epÃ¤uskoiset sanovat: Â»TÃ¤mÃ¤ on valehtelija, taikuri.

5. EikÃ¶ hÃ¤n pyri vÃ¤hentÃ¤mÃ¤Ã¤n jumalia yhdeksi ainoaksi? Kummallista hÃ¤n toimittelee todellakin.Â»

6. Ja johtavat henkilÃ¶t heidÃ¤n keskuudessaan ratkaisevat pulman sanomalla: Â»MenkÃ¤Ã¤ ja pysykÃ¤Ã¤ uskollisina entisille jumalillenne, ei tÃ¤mÃ¤ hÃ¤nen yrityksensÃ¤ onnistu.

7. Emme koskaan ole tÃ¤llaista kuulleet isiemme uskossa, tÃ¤mÃ¤ on pelkkÃ¤Ã¤ vÃ¤Ã¤rentÃ¤mistÃ¤.

8. Onko hÃ¤n meidÃ¤n keskuudessamme saanut ilmoituksensa, joiden perusteella hÃ¤n meitÃ¤ varoittaa?Â»

9. He epÃ¤ilevÃ¤t minun varoitustani. He eivÃ¤t ole maistaneet vielÃ¤ Minun kuritustani. HeidÃ¤nkÃ¶ kÃ¤dessÃ¤Ã¤n ovat Herrani, mahtavan, anteliaan, armonaarteet?

10. HeidÃ¤nkÃ¶ on taivaan ja maan ja niiden vÃ¤lisen avaruuden valtakunta, niin ettÃ¤ he voivat paisua rikkaudessaan.

11. TÃ¤llÃ¤ paikalla tullaan ajamaan pakosalle (muslimeja vastaan) liittoutuneiden vahvat joukot.

12. NiinhÃ¤n ennen heitÃ¤ Nooan, Aadin ja faraon, sotajoukkojen valtiaan, kansat torjuivat pois luotaan MeidÃ¤n sananjulistajamme,

13. samoin Tamuud, Lootin kansa ja viidakkojen asukkaat.

14. Kaikki he kohtelivat sananjulistajiani valehtelijoina; siksi rankaisinkin heitÃ¤ oikeuden mukaisesti.

15. NÃ¤mÃ¤kin viivyttelevÃ¤t itsepÃ¤isesti siksi, kunnes tuomiopÃ¤ivÃ¤n huuto kajahtaa, eikÃ¤ silloin ole yhtÃ¤Ã¤n armonaikaa.

16. Ja he sanovat: Â»Herra! Joudu mittaamaan meille osamme (rangaistuksesta jo maallisessa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤) ennen tuomiopÃ¤ivÃ¤Ã¤!Â»

17. SiedÃ¤ kÃ¤rsivÃ¤llisesti (Muhammed) heidÃ¤n puheitaan ja muistele palvelijaamme Daavidia, jolle me annoimme voimaa ja joka oli altis kuulemaan Ã¤Ã¤ntÃ¤mme.

18. Siksi teimmekin Me vuoret hÃ¤nelle alamaisiksi julistamaan Jumalan kunniaa illansuussa ja aamun sarastaessa.

19. Ja linnut kokoontuivat hÃ¤nen luokseen kuuliaisina.

20. Me lujitimme hÃ¤nen valtakuntansa antaen hÃ¤nelle viisautta ja selvÃ¤n arvostelukyvyn.

21. Onko korviinne tullut kertomus siitÃ¤, kuinka kaksi riitapuolta nousi hÃ¤nen huoneeseensa kiiveten yli muurien?

22. Kun he ilmestyivÃ¤t Daavidin eteen ja tÃ¤mÃ¤ heitÃ¤ pelÃ¤styi, sanoivat he: Â»Ã„lÃ¤ pelkÃ¤Ã¤, tÃ¤ssÃ¤ on kaksi riitapuolta, joista toinen on tehnyt vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ toiselle. Tuomitse siis oikein meidÃ¤n asiamme, Ã¤lÃ¤ rankaise vÃ¤Ã¤rin, vaan saata meidÃ¤t oikeuksiimme.

23. TÃ¤ssÃ¤ on minun veljeni, hÃ¤nellÃ¤ oli yhdeksÃ¤nkymmentÃ¤ yhdeksÃ¤n karitsaa ja minulla yksi ainoa. Mutta hÃ¤n vaati:

'Luovuta se minulle' - ja hÃ¤n sai minut suostumaan.Â»

24. Daavid sanoi: Â»Totisesti hÃ¤n oli vÃ¤Ã¤rÃ¤ssÃ¤ vaatiessaan sinun karitsasi omiensa lisÃ¤ksi. Varmaan enin osa asiapuolista menettelee vÃ¤Ã¤rin toisiaan kohtaan, paitsi ne, jotka uskovat ja hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t, mutta harvoin on sellaisia.Â» Mutta Daavid pÃ¤Ã¤si selvyyteen siitÃ¤, ettÃ¤ Me olimme tÃ¤llÃ¤ koetellut hÃ¤ntÃ¤ itseÃ¤Ã¤n, ja hÃ¤n pyysi Herralta anteeksiantoa, lankesi kasvoilleen ja kumartaen yhÃ¤ uudelleen teki katumusta.

25. SentÃ¤hden Me annoimme hÃ¤nelle anteeksi ja hÃ¤n pÃ¤Ã¤si nauttimaan MeidÃ¤n lÃ¤heisyydestÃ¤mme ylhÃ¤isissÃ¤ asunnoissa.

26. Â»Daavid, Me olemme nostanut sinut hallitsijaksi maassasi. Tuomitse siis ihmisiÃ¤ oikeudenmukaisesti Ã¤lÃ¤kÃ¤ seuraa mielihalujasi, jotteivÃ¤t ne johtaisi sinua harhaan Jumalan tieltÃ¤. Ne, jotka eksyvÃ¤t Jumalan tieltÃ¤, saavat totisesti kÃ¤rsiÃ¤ ankaran rangaistuksen, sillÃ¤ he ovat tilintekopÃ¤ivÃ¤n unohtaneet.Â»

27. Emme ole turhaan luonut taivaita ja maata ja kaikkea niiden vÃ¤lillÃ¤. Vain epÃ¤uskoisilla on sellainen luulo. Mutta voi niitÃ¤, jotka eivÃ¤t usko, sillÃ¤ he joutuvat tulen kuritukseen!

28. Vai olisiko meidÃ¤n kohdeltava uskovaisia, hyvÃ¤Ã¤ tekeviÃ¤ samoin kuin pahuuden levittÃ¤jiÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤? Tai rinnastaisimmeko jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤iset vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ihin?

29. Olemme sinulle (Muhammmed) antanut ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ PyhÃ¤n Kirjan, joka on runsaaksi siunaukseksi, jotta he voisivat miettiÃ¤ sen jakeita ja jotta ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤iset ottaisivat vaarin.

30. Daavidille annoimme Salomon, josta tuli altis palvelijamme. HÃ¤n totisesti kÃ¤Ã¤ntyi kaikessa MeidÃ¤n puoleemme.

31. Kun hÃ¤nen eteensÃ¤ illalla (rukouksien aikaan) tuotiin kilpahevosia, jotka seistessÃ¤Ã¤n ovat alallaan, mutta juostessaan kiitÃ¤vÃ¤t nopeasti,

32. sanoi hÃ¤n: Â»Herraa kiittÃ¤essÃ¤ni mieleni iloitsee nÃ¤istÃ¤ hyvistÃ¤ hevosista; ja kun hevoset olivat kiitÃ¤neet kilpaa hÃ¤nen nÃ¤kyvistÃ¤Ã¤n, hÃ¤n sanoi:

33. Â»Tuokaa ne takaisin luokseni!Â» Ja hÃ¤n alkoi taputtaa niiden jalkoja ja kaulaa.

34. Ja Me lÃ¤hetimme Salomolle koettelemuksia. Kun Me annoimme perilliseksi hÃ¤nen valtaistuimelleen pelkÃ¤n tomumajan, hÃ¤n huusi Herraansa,

35. sanoen: Â»Herra, armahda minua ja anna minulle valtakunta, joka ei joudu kenellekÃ¤Ã¤n kelvottomalle perinnÃ¶ksi; SinÃ¤ olet totisesti armossasi antelias.Â»

36. Me teimme tuulenkin hÃ¤nen kÃ¤skylÃ¤isekseen. Se totteli hÃ¤nen tahtoaan ja puhalsi lauhasti milloin hÃ¤n halusi.

37. HÃ¤nen alamaisiaan olivat myÃ¶s taiturit, kaikki rakentajat, sukeltajat

38. ja muut kahleissa olevat.

39. Â»TÃ¤mÃ¤ on MeidÃ¤n vapaa lahjamme, josta voit tuhlata tai pidÃ¤ttÃ¤Ã¤ ilman tilintekoa.Â»

40. Ja hÃ¤n pÃ¤Ã¤si ylhÃ¤isiin asuntoihin nauttimaan MeidÃ¤n lÃ¤heisyydestÃ¤mme.

41. Muistakaa myÃ¶s palvelijaamme Jobia, joka huusi Herralleen: Â»Saatana on lyÃ¶nyt minua vaivalla ja tuskalla!Â»

42. (Ja Herra vastasi:) Â»Polje jalallasi maahan, ja siitÃ¤ nousee viileÃ¤ lÃ¤hde peseytyÃ¤ksesi ja sammuttaaksesi janosi!Â»

43. Ja Me annoimme hÃ¤nelle takaisin perheensÃ¤ ja yhtÃ¤ monta lisÃ¤ksi armonosoituksenamme ja tunnusmerkkinÃ¤ ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤isille.

44. Â»Ota haltuusi jonkun verran maallista omaisuutta ja tyydy siihen halaamatta sitÃ¤, mikÃ¤ pettÃ¤Ã¤.Â» Me havaitsimme Jobin todella kelvolliseksi palvelijaksemme. HerkeÃ¤mÃ¤ttÃ¤ kÃ¤Ã¤ntyi hÃ¤n rukoillen MeidÃ¤n puoleemme.

45. Muistakaa myÃ¶s palvelijoitamme Aabrahamia, Iisakkia ja Jaakobia, miehiÃ¤, joilla oli voimaa ja viisautta.

46. Totisesti Me kasvatamme heidÃ¤t puhtaaksi koko olemukseltaan ja alinomaa pitÃ¤mÃ¤Ã¤n silmÃ¤llÃ¤ lopullista

mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤tÃ¤Ã¤n.

47. Ja totisesti he pÃ¤Ã¤sivÃ¤tkin MeidÃ¤n tykÃ¶mme valittuina, parhaina.

48. Muistakaa Ismaelia, Elisaa ja HesekieliÃ¤, jotka myÃ¶s parhaitten joukkoon kuuluivat.

49. TÃ¤mÃ¤ olkoon muistutukseksi ja lupaukseksi, ettÃ¤ ylhÃ¤t asunnot odottavat jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤isiÃ¤,

50. iÃ¤isyyden tarhat, joihin ovet ovat heille avoinna,

51. joissa he saavat levÃ¤ten aterioida, nauttien kaikenlaisia hedelmiÃ¤ ja juomia.

52. HeidÃ¤n seuraansa liittyvÃ¤t heidÃ¤n ikÃ¤isensÃ¤ naiset, jotka siveÃ¤sti katseensa hillitsevÃ¤t.

53. Kaikki tÃ¤mÃ¤ luvataan teille tuomionpÃ¤ivÃ¤ksi.

54. Voitte olla varmat nÃ¤istÃ¤ meidÃ¤n lahjoistamme, jotka eivÃ¤t konsanaan ehdy.

55. NÃ¤in on oleva, mutta yhtÃ¤ varmasti on valmistettu surkea tyyssija pahoille,

56. helvetti, johon he saavat astua, kamala kitumispaikka.

57. NÃ¤in pitÃ¤Ã¤ olla, heidÃ¤n on annettava maistaa sitÃ¤ ja myÃ¶s kiehuvaa juomaa

58. sekÃ¤ muita yhtÃ¤ tuskallisia rangaistuksia.

59. Sinne syÃ¶ksyy pÃ¤istikkaa ihmispaljous teidÃ¤n mukananne, eikÃ¤ kajahda heille tervehdys, kun he tuleen joutuvat.

60. NÃ¤mÃ¤ sanovat nyt houkuttelijoilleen: Â»Ei, teitÃ¤ emme tahdo tuntea, te tÃ¤mÃ¤n surkean paikan meille valmistitte.Â»

61. He sanovat myÃ¶s: Â»Herra, sille, joka tÃ¤mÃ¤n meille valmisti, lisÃ¤Ã¤ kaksinkertaisiksi tulen tuskat.Â»

62. VielÃ¤ ihmettelevÃ¤t he: Â»Miksi emme tÃ¤Ã¤llÃ¤ nÃ¤e ihmisiÃ¤, joita pidimme paheellisina?

63. Aiheettako me heitÃ¤ ylenkatsoimme, vai ovatko silmÃ¤mme nyt heistÃ¤ poispÃ¤in kÃ¤Ã¤ntyneet?Â»

64. Sellainen on riitelevien tulen asukkaiden todellinen tila.

65. Sano: Â»MinÃ¤ olen vain varoittaja. Ei ole muuta jumalaa kuin Jumala, ainoa, kaikkivaltias,

66. taivaiden ja maan ja niiden vÃ¤lisen avaruuden Herra, mahtava, armahtavainen.Â»

67. Sano: Â»TÃ¤mÃ¤ on tÃ¤rkeÃ¤ sanoma,

68. mutta kuitenkin te kÃ¤Ã¤nnytte poispÃ¤in.Â»

69. Minulla (Muhammedilla) ei ollut tietoa ylhÃ¤isistÃ¤ valtiaista, kun heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤Ã¤n syntyi kiistaa,

70. eihÃ¤n minulle muuta ilmoitettu, kuin ettÃ¤ minut lÃ¤hetettiin varoittajaksi.Â»

71. Kun Herra sanoi enkeleille: Â»Totisesti, tahdon luoda kuolevaisen ihmisen maan tomusta,

72. ja kun olen tehnyt hÃ¤net tÃ¤ydelliseksi sekÃ¤ puhaltanut hÃ¤neen henkeni, langetkaa kasvoillenne luvaten hÃ¤nelle kuuliaisuutta! Â»

73. niin enkelit ilmaisivat kuuliaisuutensa, kaikki tyynni,

74. ei kuitenkaan Iblis, joka oli ylpeÃ¤ ja kuului uskottomiin.

75. Jumala sanoi: Â»Iblis, mikÃ¤ esti sinua ilmaisemasta kuuliaisuuttasi hÃ¤nelle, jonka olen omilla kÃ¤sillÃ¤ni luonut? Oletko ylpeÃ¤ vai oletko niin korkealle korotettu?Â»

76. TÃ¤mÃ¤ vastasi: Â»Olen parempi kuin hÃ¤n: SinÃ¤ olet luonut minut tulesta, ja hÃ¤net loit maan tomusta.Â»

77. Ja Herra sanoi: Â»Silloin mene tiehesi, sillÃ¤ totisesti karkoitan sinut,

78. ja minun kiroukseni langetkoon ylitsesi tuomiopÃ¤ivÃ¤Ã¤n asti.Â»

79. HÃ¤n sanoi: Â»Herra, anna minulle aikaa siihen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n saakka, kunnes heidÃ¤t uuteen elÃ¤mÃ¤Ã¤n herÃ¤tetÃ¤Ã¤n!Â»

80. Herra sanoi: Â»Olkoon sinulla aikaa

81. siihen hetkeen asti, joka on tarkoin mÃ¤Ã¤rÃ¤tty.Â»

82. HÃ¤n sanoi: Â»Sinulta saamallani voimalla minÃ¤ totisesti saatan heidÃ¤t lankeamaan kaikki tyynni,

83. paitsi vilpittÃ¶mÃ¤t palvelijasi heidÃ¤n keskuudessaan.Â»

84. Herra sanoi: Â»Totuuden nimessÃ¤, jonka nyt julistan,

85. MinÃ¤ totisesti tÃ¤ytÃ¤n teillÃ¤ helvetin, heittÃ¤en sinne sinut sekÃ¤ kaikki ne, jotka sinua seuraavat.Â»

86. Sano: Â»En pyydÃ¤ teiltÃ¤ mitÃ¤Ã¤n palkkiota, enkÃ¤ kuulu niihin, jotka teeskentelevÃ¤t.

87. TÃ¤mÃ¤ on vain varoitus kansoille,

88. ja aivan varmaan tulette kaiken kokemaan aikanaan.Â»